

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Âşık Hasretî ◆ M. Nihat Malkoç ◆ Tacettin Şimşek ◆ Hızır İrfan Önder
- ◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Halit Yıldırım ◆ Kadir Köse ◆ Yemliha Gürlek
- ◆ Hanifi Yılmaz ◆ Mehmet Pektaş ◆ Hakan İlhan ◆ Aslan Aşarbey
- ◆ Fatma Uçarlar ◆ Murat Kahraman ◆ Hacı Musa Tuncer
- ◆ Gazi Hüseyin Kılbaş ◆ Salman Kapanoğlu ◆ Tacettin Çetin

91 Sayı 21 Eylül 2025

Resmi İşler Müdürlüğü/beş-Sosyal Medya Mesaisi

◆ Mehmet Pektaş

Resmi İşler Müdürü Bilal Bey, masasının başında telefonuyla oynuyordu. Kapı çalınca kafasını bile kaldırmadan,

“Gel!” diye seslendi.

Kapının açılmasıyla birlikte içeriyi sitemli bir ses doldurdu:

“Yahu Müdür’üm biz seni böyle mi karşıladık?”

Bilal Bey, başını kaldırdığında odaya girenin İlçe Müftüsü Osman Hoca olduğunu gördü.

“Oo hoş geldin Hoca’m. Bu ne güzel sürpriz!” diyerek fırladı yerinden.

Misafirine sarılırken,

“Haber verseydin kapıda karşılardık.” diye üste çıkmaya çalıştı.

Osman Hoca, gözlerini kıstı, hafif alaycı bir tebessümle cevap verdi:

“Aşk olsun Müdür’üm! Sekreterine bir hafta önce söyledik. Yoksa sana söylemedi mi?”

Bilal Bey’in yüzü kıpkırmızı olmuştu:

“Vallahi kimse bir şey söylemedi.” dedi. Ardından yüksek sesle bağırmağa başladı:

“Aysel, Aysel!”

Sekreterden ses gelmeyince,

“Bir yere kadar gitti galiba. Ben sorarım ona.” diye söylendi. Tekrar misafirine döndü:

“Birer kahve içeriz değil mi?”

Cevabı beklemeden,

“Yaşar, Yaşaar!” diye seslendi bu defa.

Yaşar’dan da ses gelmeyince “Ahmet!” dedi. Ahmet’ten de ses yoktu.

“Süleyman, Hakkı, Ayşe, Mustafa, Fatma!” diye devam etti.

Kimse cevap vermiyor, Müdür Bey’in alnından boncuk boncuk ter akıyordu:

“Sen yabancı değilsin Hoca’m, hele ben bir bakayım şunlara.” diyerek kalktı yerinden.

Biraz sonra elinde iki kulplu bardakla çıkageldi.

“Kusura bakma Hoca’m fincanlarla, cezveyi bulamadım, çayın da altında su kalmamış. Üçü bir arada yaptım. Çay demlenene kadar idare et.”

Osman Hoca, gülmemek için kendini zor tutuyordu:

“Yahu azizim koskoca müdürlükte personel yok mu, çayla kahveyle neden sen ilgileniyorsun?”

Bilal Bey, derin bir nefes aldı:

“Ah Hoca’m ah! Ne sen sor ne ben söyleyeyim. Sayıya baksan en kalabalık daire bizimki. Ama hepsinin gözü telefonda. Fık fık fık. Biri story atar, biri video izler, öteki beğeni kovalar. Sert çıktım olmadı, yumuşak davrandım olmadı. Soruşturma açtım hiç olmadı.”

Bilal Bey, bu sırada telefonunu çıkarmış, önüne gelen personellerinin paylaşımlarını misafirine gösteriyordu. Bu sırada birkaç beğeni ve yorum atmayı da ihmal etmedi.

Osman Hoca’ya dert yanarken müftülüğe yaptığı ziyaret gözünün önüne geldi. Sıkılarak sordu:

“Hoca’m sizin işler tıkr tıkr işliyordu. Bir akıl ver Allah aşkına. Nasıl baş ediyorsun personelle?”

Osman Hoca gülümsedi:

“Ben işin kolayını buldum Müdür’üm. Bak sana anlatayım.”

Bilal Bey, hemen misafirinin karşısına oturup can kulağıyla dinlemeye başladı.

“Buraya ilk geldiğim sıralar camileri ziyaret ettim.” diye devam etti Osman Hoca. “Caminin birinde beni müezzin karşıladı. İmamı sordum, cevap yok. Sonradan öğrendim ki meğer imamla müezzin aralarında anlaşmış. Bir hafta birisi bir hafta birisi geliyormuş camiye. İmam nakliyeciliğe, müezzin çiftçiliğe başlamış.”

“Yapma yahu! Peki sen ne yaptın?”

“Hiçbir şey demeden daireye geldim. Maaş zamanı gelince aylıklarını 15’er günlük yaptırdım. Ayın 15’inde ikisi de yanımda aldı soluşu. Neden maaşımız eksik yattı diye sordular.”

“Sen ne cevap verdin?”

“Ayın yarısında çalışıyorsanız maaşın da yarısına razı olacaksınız, dedim. O gün bugündür kimse vazifesini ihmal etmiyor.”

Bilal Bey’in kafasında şimşekler çakmaya başlamıştı. “Ben bunu daha önce niye düşünemedim ki?” diye geçirdi içinden.

Osman Hoca’yı uğurladıktan sonra hemen dairenin işlerini yapan bilişim firmasını aradı.

“Personelin mesai saatinde telefonda ne kadar zaman geçirdiğini ölçen bir program yapabilir misiniz?”

“Yaparız efendim.” cevabını alınca çok mutlu oldu. Programın derhal yapılması için talimat verdi.

Müdür’ün istediği kısa süre içerisinde yerine getirilmişti. Uygulama maaş hazırlama sistemine entegre çalışıyor, sosyal medyada geçirilen zamana göre maaşları otomatik hesaplıyordu. Uygulama personele “devam takip programı” olarak sunuldu ve Müdür başta olmak üzere herkes uygulamayı telefonuna yükledi.

Maaş günü geldiğinde dairede kıyamet koptu. Maaş eksik yatanlar mutemedin kapısına dayanmıştı. Mutemet herkese tek tek tüm bunların Müdür’ün başının altından çıktığını anlatmaya çalışıyordu.

Kalabalığın içinden birisi,

“Yürüyün arkadaşlar hakkımızı Müdür’den alalım!” diye bağırdı.

Kalabalık Müdür’ün odasına doğru yönelecekken Müdür’ü öfkeden barut fiçisine dönmüş bir hâlde karşılarında buldular.

İtiraz sesleri peş peşe yükseldi:

“Müdür’üm benim maaşım 3 bin eksik yatmış.”

“Benim 5 bin eksik.”

“Benim 2 bin.”

“Benim 8 bin.”

“7 bin de benim.”

“Hakkımızı isteriz.”

“Eksik maaşlar tamamlansın.”

Kalabalık galeyana gelmişti. Hep bir ağızdan slogana başladı.

“MAAŞIMIZI İSTERİZ. MAAŞIMIZI İSTERİZ!”

Müdür, yumruğunu havaya kaldırdı:

“Susuun!” diye bağırdı.

Bir an binayı sessizlik kapladı. Tüm gözler Müdür’ün üstüne kilitlenmişti. Herkes merakla onun ağzından çıkacak sözleri bekliyordu.

Müdür, bu sırada telefonunu çıkarıp bankacılık uygulamasını açtı:

“Bakın şuraya bakın! Bakın da hâlinize şükredin. Benim maaşım hiç yatmamış. Bakın SIFIR!”

Hiçbir şey anlamayan kalabalık,

“Nasıl yani?” diye birbirine soruyordu.

İçlerinden birisi,

“Anlasanıza biz sosyal medyaya ara sıra giriyoruz ama maşallah Müdür Bey hiç çıkmamış.”

O sırada mutemet elindeki listeyi gösterdi:

“Doğru vallahi! Program Müdür Bey’in maaşını tamamen kesmiş. Sabah 8’den akşam 5’e kadar TikTok, Instagram, Facebook, Twitter, YouTube hepsinde ayrı ayrı tam mesai yapmış.”

Kalabalıktan birisi,

“Ne olacak peki şimdi?” diye sordu.

Müdür,

“Ben yapacağımı bilirim.” dedi, sırtını dönüp sert adımlarla odasına gitti.

Maaş listesi kalabalığın elinde gezinirken telefonlara yeni bir bildirim geldi. Ekranda şöyle yazıyordu:

“Müdür Bey yayında: #MaaşımKesildiDestekOl”

Merakla uygulamayı açan personeller müdürlerini canlı yayında, masasının başında buldular. Bilal Bey, hüzünlü bir müzik eşliğinde konuşuyordu:

“Sevgili takipçilerim bu ay maaşım yatmadı. Lütfen bana destek olun. Hediyeler yollayın. 10 yıldız gelirse masanın üstüne çıkacağım, 20 gül gelirse takla atacağım. 50 kalp gelirse dans edeceğim.”